

det er, der er i en trist tid, og hvem det er, der er presset; det synes jeg taler for sig selv. Tværtimod er jeg opmuntret, efter at det er lykkedes at få videnskabsministeren til at indrømme, at det faktisk ville have været bedre at opstramme kravene til gruppeeksamen end at afskaffe den, og da der faktisk er en vis bevægelse i regeringens politik på dette område, er jeg meget optimistisk.

Men spørgsmålet drejer sig om noget andet. Det drejer sig om, at statsministeren jo gentagne gange har slået fast, at han ikke vil tolerere nogen slinger i valsen fra sine ministres side, og at det er regeringens politik at gøre op med slaphed og mangel på konsekvens. Derfor var det med nogen undren, jeg kunne læse efter statsministerens pressemøde i går, at sagen tilsyneladende ikke får nogen konsekvenser overhovedet, at det tilsyneladende er en gratis omgang for den siddende regerings ministre at manipulere med citater til Folketinget, og at den slags sager ikke giver statsministeren anledning til at tage nogen som helst initiativer.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det kan godt være, hr. Morten Homann har stillet to spørgsmål, men svaret er det samme, og derfor kan jeg i det hele henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt.

Morten Homann (SF):

Det er jo ret fantastisk, hvor højt statsministeren kan svinge sig op til ikke at tage den samlede opposition i Folketinget alvorligt, ikke tage en henvendelse fra Folketingets Præsidium alvorligt og i øvrigt ikke tage spørgsmål i Folketingets spørgetid alvorligt. Det synes jeg taler for sig selv, og jeg tillader mig at citere fra statsministerens egen grundlovstale i 2001:

Efter næsten 9 år ved magten er Socialdemokratiet begyndt at se statsapparatet som sit eget partiapparat, og det har betydet en endeløs række af eksempler på kammerateri, magtmisbrug og foragt over for Folketinget. Citat slut.

Hvis man udskifter 9 med 4 og Socialdemokratiet med Venstre, tror jeg faktisk, de fleste vil mene, at citatet passer meget godt til statsministerens opførsel lige nu. Et er, at videnskabsministeren bevidst eller ubevidst manipulerer med et citat over for Folketinget, men at statsministeren som chef for videnskabsministeren, der er citatets bagmand, ikke er i stand til at svinge sig op til en mere dybtgående reaktion i denne sag,

synes jeg siger noget om, hvor dyb folkestyrets krise er.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg hørte ikke noget spørgsmål i hr. Morten Homanns sidste indlæg, og derfor kan jeg i det hele henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt.

Morten Homann (SF):

Så vil jeg spørge statsministeren: Deler statsministeren ikke min vurdering, nemlig at havde det været enhver anden medarbejder i dette land, som havde manipuleret med et citat i en offentlig besvarelse som denne, var vedkommende efter al sandsynlighed øjeblikkeligt blevet afskediget, og alt afhængigt af sagens alvor ville vedkommende have fået en straffesag på halsen eller i hvert fald som minimum fået en meget kraftig påtale fra sin chef? Ville det ikke have været tilfældet, hvis det havde været enhver anden medarbejder i dette land og ikke en minister i statsministerens regering?

Kl. 13.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Den slags hypotetiske spørgsmål ønsker jeg altså ikke at forholde mig til. Jeg kan bare sige, at jeg allerede fra starten på regeringens vegne har beklaget det forløb, sagen har haft, og derudover har videnskabsministeren direkte over for Folketinget, over for Videnskabsudvalget og over for spørgeren beklaget forløbet. Så er der helt ærligt ikke mere at gøre efter min mening.

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil for en kort stund prøve at spille med på statsministerens præmisser om, at det er en fejl, der er sket her.

Statsministeren sagde i et tidligere svar, at ingen, der havde været til stede ved samrådet, kunne være i tvivl om, hvad det var, der var blevet sagt, og det er fuldstændig rigtigt. Vi var alle sammen af den opfattelse, at videnskabsministeren rent faktisk udtrykte tvivl om regeringens politik, og at videnskabsministeren faktisk sagde, at det havde været klogere at ændre eksamensbekendtgørelsen og opstramme gruppeeksamen frem for helt at forbyde den.

Vi var alle sammen af den opfattelse. Den eneste, der ikke kan huske, hvad der blev sagt, er åbenbart videnskabsministeren selv, og vil